Un important izvor de talente sportive insuficient exploatat: ŞCOLILE PROFESIONALE

Interviu cu tovarăşul ing. CLAUDIU BEIU, din conducerea Direcţiei învăţămînt a Ministerului Industriei Construcţiilor de maşini

La prima ediţie a campionatelor republicane rezervate elevilor din şcolile profesionale, reprezentanţii Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini s-au impus net în toate finalele. Datele furnizate de Ministerul Învăţămîntului au fost de-a dreptul spectaculare: 40 din cele 44 de şcoli ale M.I.C.M. au luat parte la întrecerile din prima etapă. Pe ramuri sportive au fost înregistrate următoarele participări: 15 808 la atletism, 3 909 la fotbal, 2 418 la volei, 1 106 la handbal, 863 la lupte şi 518 la haltere (la ultimele două ramuri sportive campionatele au fost organizate doar pînă la faza pe ministere de resort). Totalizînd, deci, mai bine de 25 000 de elevi ai M.I.C.M. au semnat în „condica de prezenţă" a campionatelor. Ei au reuşit să cucerească titlurile de echipe campioane la fotbal şi volei (în ambele cazuri prin reprezentativele Grupului şcolar profesional al uzinelor „23 August" din Bucureşti) precum şi marea majoritate a titlurilor de campioni la atletism. De asemenea, ei au obţinut locul 2 la handbal.

Sînt succese care reţin atenţia, care vorbesc convingător de condiţiile create elevilor din şcolile profesionale ale M.I.C.M. pentru practicarea organizată a activităţii sportive, pentru a putea face primii paşi spre măiestrie în ramura sportivă îmbrăţişată.

Interviul nostru cu tovarăşul ing. Claudiu Beiu, din conducerea Direcţiei de învăţămînt a M.I.C.M., şi-a propus să abordeze unele aspecte legate de „istoricul" acestor succese şi, totodată, de perspectivele activităţii sportive în şcolile subordonate acestui minister.

— Ce factori consideraţi că au contribuit la obţinerea frumoaselor rezultate înregistrate de elevii şcolilor dv.?

— Înainte de toate, orientarea care există în şcolile ministerului nostru în direcţia sprijinirii activităţii sportive. Directorii de şcoală, cadrele didactice au ajuns să înţeleagă pe deplin menirea exerciţiului fizic, foloasele pe care activitatea sportivă le aduce elevilor în formarea deprinderilor de mişcare, în sporirea rezistenţei fizice, ca şi la cristalizarea unor calităţi morale — dîrzenie, curaj, corectitudine. De aici şi interesul acordat orelor de educaţie fizică, celor de activităţi extraşcolare, educative.

— Cu alte cuvinte, un climat fertil pentru sport...

— Fără îndoială. Succesele obţinute se datoresc şi faptului că în şcolile noastre sînt încadraţi profesori de educaţie fizică pricepuţi, totodată oameni pasionaţi, care caută continuu să se autodepăşească. Exemplul cel mai convingător l-a oferit neobositul profesor Jean Săvulescu, de la Grupul şcolar profesional al uzinelor „23 August". Faptul că elevii de acolo au cucerit două titluri de campioni, la fotbal şi volei, se datorează într-o măsură apreciabilă felului cum acest profesor a organizat activitatea în asociaţia sportivă, îndrumării sale competente. Sigur, cazul prof. Săvulescu, unul dintre colaboratorii noştri preţioşi, nu este izolat. Lucruri bune se pot spune şi despre profesorii de educaţie fizică de la „Independenţa" Sibiu, „Tractorul" şi „Steagul roşu" Braşov, „Electroputere" Craiova, „Cimentul" Medgidia, „Tehnofrig" Cluj, „Electromagnetica" Bucureşti, „Vagonul" Arad. Sînt şcoli în care, la fel, veţi întîlni oameni pricepuţi şi stăruitori în muncă, buni organizatori. Aş mai vrea să amintesc un fapt foarte important: la ora actuală în cadrul catedrelor de educaţie fizică proporţia de profesori cu calificare superioară este de aproape 90 la sută. Deci, vă rog să reţineţi, noi am contat pe un potenţial superior în ceea ce priveşte pregătirea sportivă a elevilor noştri.

— După cîte ştim, în şcolile dv. există condiţii materiale optime pentru practicarea educaţiei fizice, a sportului. La Braşov, la Timişoara, la Cluj, în Bucureşti, unde am avut prilejul să vizităm unele şcoli ale M.I.C.M., peste tot am găsit săli, terenuri, material sportiv din abundenţă.

— Este de la sine înţeles că pentru a obţine rezultate bune, trebuie să şi creezi anumite condiţii de lucru. Acest obiectiv a contribuit şi el într-o măsură apreciabilă la succesele şcolilor noastre. Adevărul este că încă din anul 1961, folosindu-ne de o documentare tehnică cuprinzătoare, am căutat să realizăm pe lîngă fiecare şcoală un minim de amenajări sportive, terenuri pentru jocuri, piste, porticuri de gimnastică, materiale pentru atletism (greutăţi, ciocan) şi haltere. Aş vrea să spun că în această direcţie eforturile ministerului nostru vor fi şi mai mari în viitor. Astfel, intenţionăm ca toate complexele şcolare ce vor fi construite să fie prevăzute şi cu săli de gimnastică, capitol la care sîntem încă deficitari. În această privinţă noile complexe şcolare de la Brăila, Colibaşi, Ploieşti, Turnu Severin şi altele vor beneficia şi de săli de sport în care elevii îşi vor desfăşura activitatea atunci cînd nu se poate lucra afară. Asemenea amenajări de săli, aş vrea să subliniez, se vor înfăptui printr-o mai bună gospodărire a fondurilor, prin economii.

Iată, deci, unde trebuie căutate explicaţiile succeselor noastre.

— Ce ne puteţi spune în ceea ce priveşte perspectiva?

— Am amintit de condiţii materiale. Aş vrea să amintesc că foarte curînd vom pune la dispoziţia elevilor din Capitală un complex sportiv. În intenţiile noastre este ca acest complex sportiv să fie folosit în principal de către acele şcoli bucureştene care nu pot, datorită spaţiului, să-şi amenajeze terenuri sportive proprii.

— Şi ultima întrebare. Ce noutăţi preconizaţi sub aspectul muncii metodice, de îndrumare?

— Studiem posibilitatea să organizăm activitatea extraşcolară pe centre, în funcţie de specialitatea profesorilor noştri. De pildă, acolo unde funcţionează un profesor cu specializare atletism să grupăm pe lîngă elevii şcolii respective şi pe ceilalţi din celelalte şcoli cu acelaşi profil. În acest fel pregătirea atleţilor va fi mult mai judicios realizată. Iar perspectiva de a aduce pe elevi pe primele trepte ale măiestriei sportive — implicit mai mare. Vom încerca, deocamdată, acest experiment în oraşele Bucureşti, Craiova, Timişoara, Braşov şi Cluj.

În încheiere, tovarăşul ing. Claudiu Beiu a ţinut să ne spună:

— Considerăm că şi din rîndurile elevilor şcolilor noastre pot ieşi elemente de vîrf sportiv, tineri care să „atace" marile performanţe. Aceasta, îndeosebi în atletică grea. Este un teren încă insuficient explorat. Tocmai de aceea aş sugera ideea organizării unor şcoli sportive şi pentru elevii noştri, în special cu secţii de box, lupte, haltere şi sporturi nautice. Adică, ramuri sportive care presupun multă forţă şi rezistenţă. În şcolile noastre nu ducem lipsă de asemenea elemente. Bine îndrumate, ele ar putea constitui un bogat izvor pentru sportul nostru de performanţă.

Interviu consemnat de
TIBERIU STAMA

Handbaliştii Grupului şcolar profesional al Uzinelor „23 August" din Capitală sînt nelipsiţi de la competiţiile organizate pentru ei. Iată-i, alături de sportivii de la Şcoala profesională „Timpuri noi", la un meci din cadrul unei întreceri dotate cu „Cupa tînărului metalurgist". Foto: T. Roibu

„Of"-ul tinerilor din Cernica

În urmă cu cîtva timp treburile m-au dus la Cernica, comună aflată la cîţiva kilometri de Capitală şi aparţinînd de raionul „23 August". Cum am intrat în comună, venind de la gară, m-a întîmpinat un tablou obişnuit: copii, de diferite vîrste, alergînd după minge. Da, dar nu pe un teren cît de cît amenajat, cu sau fără porţi reglementare. Copiii băteau mingea pe nişte fîşii înguste de islaz, mărginite, şi întretăiate chiar, de şanţuri pline cu apă (canale de irigaţii, de desecare). Ca să nu mai vorbim de puzderia de gropi şi muşuroaie, dificile obstacole naturale în calea atacanţilor spre porţile marcate cu cămăşuţele puştilor. Spre seară, la înapoiere, în acelaşi loc, alergau după balon băieţi mai mari, alături de oameni în toată firea.

— *N-aveţi nici un teren în comună?* — am întrebat pe unul dintre jucători care, cu un băţ în mînă, se căznea să... pescuiască mingea din şanţul cu apă.

— *Am avut*, mi-a răspuns pe scurt cel întrebat.

După cum mi-au povestit şi alţi tineri, anul acesta ei nu mai au unde practica sportul la Cernica: *„Anul trecut am avut, de bine de rău, unde juca. Este adevărat că rămăseseră doar doi stîlpi dintr-o poartă, iar terenul de joc devenise şi un... drum pe care treceau — din cînd în cînd — tractoarele, camioanele, căruţele, dar acum nu mai e nici urmă de teren".*

Despre asociaţia sportivă a comunei nimeni nu ştia nimic. S-a autodizolvat, cum se spune, şi astfel nu mai are cine să organizeze activitatea tinerilor şi cine să reprezinte interesele lor sportive. Nu este de mirare, deci, că în primăvară conducerea C.A.P. din Cernica a intrat cu plugul pe terenul de sport şi apoi l-a însămînţat cu furaje. Ce a făcut sfatul popular comunal? Nu a ridicat nici un deget, a permis să se încalce Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 2190 care interzice schimbarea destinaţiei bazelor sportive.

De promis, s-a promis tineretului din Cernica un alt loc pentru terenul de sport. Dar uite că vara aproape a trecut şi nici conducerea cooperativei, nici sfatul popular nu s-au ţinut de cuvînt. Ce au de gînd să facă? Tinerii sînt dornici de sport şi au nevoie de teren!

G. FRAZIL-coresp.

„CUPA ELIBERĂRII" LA SCRIMĂ

Sala de scrimă de la stadionul Republicii a găzduit un reuşit concurs feminin de floretă organizat de clubul sportiv Gloria şi dotat cu „Cupa Eliberării". Concursul a fost rezervat sportivelor junioare.

După asalturi care au scos în relief buna pregătire a majorităţii participantelor, locul 1 l-a ocupat talentata reprezentantă a Şcolii sportive experimentale „Viitorul", Magdalena Bartoş. Ea a totalizat 8 victorii (o singură înfrîngere, la Luminiţa Popescu, cu 4—2). Pe locul 2, Luminiţa Popescu (Gloria) cu 7 victorii, care a înregistrat două înfrîngeri nescontate, la Gabriela Ştefănescu, cu 4—3 şi la Viorica Dumitrescu, cu 4—2.

În continuare s-au clasat: Gabriela Ştefănescu (Gloria) cu 6 victorii 20 tuşe primite, Mihaela Ştefan (Viitorul) — 6 victorii 22, Lidia Staicu (Gloria) — 5 victorii, Doina Toma (Gloria) — 4 victorii 25, Liliana Dinescu (S.P.O.B.) — 4 victorii 29, Melania Stănciulescu (S.P.O.B.) — 2 victorii 29, Viorica Dumitrescu (Viitorul) — 2 victorii 32 şi Doina Ştefănescu (S.P.O.B.) — o victorie.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

ANTRENAMENTUL ARUNCĂTORILOR NU VA MAI FI INTERZIS

Materialul de atletism „*Antrenamentul aruncătorilor — interzis!*", publicat în ziarul nostru, a nimerit precis la ţintă şi se pare că, în curînd, vom consemna o rezolvare favorabilă. Aceasta reiese cu claritate din răspunsul pe care ni l-a trimis Consiliul regional Cluj pentru educaţie fizică şi sport. Cităm din scrisoarea primită: „DIN PĂCATE, CELE RELATATE ÎN ARTICOL SÎNT ÎN TOTALITATE REALE. *Pe stadioanele din oraşul Cluj au fost „interzise" probele de aruncări. Răspunzători de această situaţie ne facem, în primul rînd, noi, Biroul consiliului regional. Orientîndu-ne greşit, am interzis aruncările pe stadion, dar nu am asigurat un loc corespunzător de pregătire pe un alt teren".* În continuare, ni se arată: *„Conducerile C.S.M. şi Şcolii sportive au încheiat contracte de închiriere cu baza sportivă acceptînd menţiunea „fără aruncări", fapt cu totul reprobabil. Clubul sportiv Universitatea a programat zile speciale pentru aruncări pe terenul central din parcul sportiv V. Babeş, însă aceeaşi conducere a programat în aceleaşi zile şi antrenamentele unor echipe de fotbal juniori etc. Într-adevăr, în această situaţie rezultatele aruncătorilor nu pot creşte, ba — mai mult — avem din ce în ce mai puţini atleţi pentru probele respective".*

Deci, o recunoaştere totală a justeţei criticii ziarului urmată — şi acesta este lucrul cel mai important — de o serie de măsuri menite să îndrepte de urgenţă situaţia semnalată. Astfel, conducerile Clubului sportiv muncitoresc şi Şcolii sportive au fost obligate să revadă contractele de închiriere cu administraţia bazelor sportive şi să includă în acestea terenuri pentru aruncări. De asemenea, conducerea clubului Universitatea a primit indicaţia să modifice programarea antrenamentelor pe terenul central, pentru ca aici să se poată pregăti şi grupele de aruncători. În fine, Biroul consiliului regional şi-a luat angajamentul să asigure, în scurt timp, amenajarea de terenuri speciale pentru aruncări în apropierea stadionului orăşenesc şi în incinta parcului V. Babeş.

Aşadar, în curînd, antrenamentele aruncătorilor nu vor mai fi interzise la Cluj.

SE POATE ŞI FĂRĂ ANTRENORUL A. STĂNESCU...

Am primit un răspuns satisfăcător şi din partea Consiliului regional Banat pentru educaţie fizică şi sport. Ni se arată că acesta, împreună cu Consiliul orăşenesc Timişoara şi conducerea asociaţiei sportive, sesizîndu-se (ce-i drept cam tîrziu!) de slaba comportare a echipei de polo Industria lînii Timişoara în campionatul republican, a analizat motivele scăderilor manifestate în evoluţia formaţiei. S-a constatat (aşa cum sublinia şi articolul critic publicat de noi, sub titlul *„Chiar nu se poate fără antrenorul A. Stănescu?"*) că, în cea mai mare parte, slaba pregătire a echipei de polo se „datoreşte" activităţii la fel de slabe depuse de către antrenorul în cauză. A. Stănescu — ni se spune — *s-a mulţumit cu un lot de jucători vîrstnici, fără perspectivă, deoarece cu aceşti sportivi bătrîni nu avea prea mult de lucru, putînd să facă antrenamentele doar în... distracţie.* Faţă de această stare de lucruri, conducerea asociaţiei sportive — sub îndrumarea Consiliului orăşenesc Timişoara pentru educaţie fizică şi sport — a hotărît schimbarea antrenorului Stănescu şi încadrarea în locul lui a antrenorului Gabriel Török. Totodată, a mai fost înlocuit şi antrenorul Zoltan Norman, de la echipa de juniori, deoarece în timp de 7 ani — de cînd o pregăteşte — nu a reuşit să promoveze decît 2 juniori în formaţia de seniori. Cam mult amar de vreme pentru a constata o atare situaţie!

În încheierea scrisorii de răspuns ni se mulţumeşte pentru ajutorul acordat prin articolul nostru, subliniindu-se, în acelaşi timp, că activitatea de viitor a secţiei de polo de la Industria lînii va cunoaşte o substanţială îmbunătăţire. Sperăm ca obligaţiile pe care şi le-au asumat cei criticaţi să nu fie formale, ci să ducă la un reviriment al acestei secţii. Să nu uităm că poloiştii de la Industria lînii Timişoara au datoria de a face faţă unei binecunoscute tradiţii.

M. D.